

L1 OHRIGINALS 416 14 april 2013 Arnold Rypens

- Kirsten

3:48 1 **The Sinking Of The Titanic** (Brown) Tompkins Square
 RICHARD RABBIT BROWN A14

Dit zijn The Originals bij L1 Radio, dag voor dag 101 jaar na die fatale 14de april 1912, *the day the Titanic went down*. Geen ramp die zo tot de verbeelding sprak en *bleef* spreken, getuige ook deze oprecht doorleefde versie van Richard 'Rabbit' Brown uit 1927, volle 15 jaar na de feiten. Staat mee op een 'leuke' triple-cd met uitsluitend Disaster Songs: *People Take Warning!* op het Tompkins Square label. Verscheen eerst in een wat onhandig, langwerpige formaat (waar je nergens geen blijf mee weet) maar is ondertussen ook op 'normale' cd-grootte verkrijgbaar. Openingsong van de eerste cd gaat - hoe kan het anders? - ook over deze *moeder aller scheepsrampen*: een Titanic Blues van Hi Henry Brown & Charlie Jordan.

3:13 2 **Titanic Blues** (Brown/Jordan) TS
 HI HENRY BROWN & CHARLIE JORDAN A1

Twin guitar duo Hi Henry Brown & Charlie Jordan in 1932, bij de 20ste verjaardag van de scheepsramp aller scheepsrampen, waar *zoveel* over te vertellen viel: over hoe sommigen bleven drinken, dansen en gokken terwijl anderen aan het bidden waren en hoe kapitein Smith, de vaak *verguisde* kapitein Smith, in *deze* versie wordt afgebeeld als redder en trooster van radeloze kinderen aan boord. Het was me wat, op die 14de april 1912, exact 101 jaar geleden, ja het *blijft* ons beroeren!

3:29 3 **Last Scene Of The Titanic** (Hutchison) TS
 FRANK HUTCHISON A20

Last Scene On The Titanic, *the unsinkable ship* was de slogan in de reclamefolders om mensen aan boord te lokken. Frank Hutchison in 1927 in zijn *talking blues* stijl die model heeft gestaan voor *Woody Guthrie* en via hem natuurlijk ook voor *Bob Dylan*, de enige die een volle eeuw na de feiten nog de guts had een *nieuwe* Titanic-saga te componeren, ...waar geen eind aan komt.

13:56 4 **Tempest** (Dylan) Columbia
 BOB DYLAN 9

Dit zijn The Originals bij L1 Radio, net als Bob Dylan stilstaand bij de ramp rond de Titanic, *the great ship that went down* exact een jaar & een eeuw geleden, 14 april 1912.

When That Great Ship Went Down is ook de titel van een saga-song van William & Versey Smith, een echtpaar waarvan de man al in 1912, kort na de ramp, een sheet-music versie verkocht waarvan de tekst is gepubliceerd in Paul Oliver's boek *Songsters & Saints*. Dit is de plaatversie op Paramount in 1927.

2:56 5 **When That Great Ship Went Down**(Smith) TS
 WILLIAM & VERSEY SMITH A24

When That Great Ship Went Down, William & Versey Smith jaren na de feiten, of bleven die zich aangesproken voelen omdat de *kapitein* van de Titanic ook een Smith was? Dit zou The Originals niet zijn als dit niet *gecoverd* was, eerst door Woody Guthrie, jaren later ook door Rory Block.

Ter meerdere illustratie van de *universele impact* van die ramp is hier een *Joodse versie* uit 1913(!). Niet alleen zaten veel Joodse emigranten aan boord, onder hen ook de vermaarde filantroop Isidore Straus, wiens vrouw weigerde plaats te nemen aan boord van één van de reddingsvloepen met de woorden: "*We zijn en blijven bij elkaar. Waar jij gaat ga ik ook*".

3:31 6 **El Mole Rachamim (für Titanik)** (Rosenblatt) TS
 CANTOR JOSEPH ROSENBLATT A6

Wat erg toch allemaal; Cantor Joseph Rosenblatt en El Mole Rachamim (für Titanik), veruit de *oudste* (exact 100 jaar oud), tegelijk misschien de meest *aangrijpende* Titanic song, één van de velen.

Die van *Ernest V. Stoneman* nu, een 'ster' toen hij in 1927 door Ralph Peer 'ontdekt' werd tijdens de fameuze *Bristol sessions*, maar deze Titanic van hem is drie jaar ouder. Let ook op het waarschuwend vinger-tje: hoezo 'unsinkable'? Hoogmoed komt voor de val!

3:13	7	The Titanic (Stoneman) ERNEST V. STONEMAN	TS A23
2:59	8	God Moves On The Water (Johnson) BLIND WILLIE JOHNSON	Yazoo 7

Wat een dankbaar songonderwerp, *The Titanic* van Ernest V. Stoneman en *God Moves On The Water* van Blind Willie Johnson. *Alles* spreekt tot de verbeelding: de vele doden, arm er rijk tegelijk, vrouwen en kinderen eerst, de feilbaarheid van de techniek, de hybris van de mens en bovenal de toorn God's! Dat alles tegelijk in deze *Down With The Old Canoe* van The Dixon Brothers in 1938, het 25ste herdenkingsjaar.

2:52	9	Down With The Old Canoe (Dixon) DIXON BROTHERS	TS 9
------	---	---	---------

Down With The Old Canoe van de godsvruchtige Dixon Brothers, met als moraliteit: zolang je maar *geloofd* kan je niet zinken! Tijdens diezelfde sessie blikten ze daarom niet voor niks ook hun versie in van *The Wreck On The Highway (I Didn't Hear Nobody Pray)*. Dadelijk de meest *bekende* versie (*toegeschreven* aan Dorsey Dixon), eerst de *oudste*: de 100 jaar oude van The Fisk Jubilee Quartette.

2:52	10	Couldn't Hear Nobody Pray (trad.) FISK JUBILEE QT	Document 8
2:44	11	Wreck On The Highway (Dixon) ROY ACUFF	Columbia 16

"*I saw the wreck on the highway, but I couldn't hear nobody pray*", dichtgeknepen pilaarbijter Roy Acuff en zijn Smoky Mountain Boys in 1942 en dus net buiten de actieradius van de cd boxset *People Take Warning! Murder Ballads & Disaster Songs 1913-1938*, waarop uiteraard wel meer *Wreck* songs: dit is de meest *bekende* wellicht, al zeker de meest *gecoverde*: *The Wreck Of The Southern Old 97* over de tragische crash van posttrein #97 die in 1903 even buiten Danville, Virginia ontspoorde en in een diepe ravijn neerstortte. De oudste opname is deze: Henry Whitter voor Okeh in 1924.

Wallace de woorden aan van een bestaande tune die hij gehoord had in Kansas City en bezong als eerste Caseys lot. Casey Jones werd een favoriet nummer onder spoorwegarbeiders en hobo's en werd al snel overgenomen in vaudeville. De eerste die deze ballad in zijn act incorporeerde was Tallifero Lawrence Seibert uit Bloomington, Indiana, eerst nog als sketch, later als ragtinetune op muziek van zijn pianist en samen publiceerden ze de song. Oorspronkelijke auteur Wallace Saunders zou de rechten op zijn song voor een pint gin hebben verkocht. Die ongepubliceerde *oorspronkelijke* versie staat afgedrukt in het boekje *The Choo-Choo Stopped At Vaughan* dat te koop wordt aangeboden in het museumje op de plaatst van de crash. Bewoners van Jackson, TN hebben achteraf een standbeeld opgericht op het graf van de *echte* Casey Jones (John Luther Jones). Zijn bijnaam had hij te danken aan zijn geboortestadje Cayce, Kentucky. En na zo'n lang verhaal past een tweede versie (want er circuleren verschillende songs rond die man): dit is *Kassie Jones* van Memphis bluesman *Furry Lewis* en waar Rory Block op voortgaat.

EINDAFK.

3:07	14	Kassie Jones Part 1 (Lewis)	TS
		FURRY LEWIS	A11
	15	Body And Soul (Green)	
		CARROLL CHANNING	